

WARTOŚĆ I

Pozytywna relacja ze wszystkimi kolegami w klasie

II. PROSPEKT WARTOŚCI

2.1. CEL OGÓLNY

Rozwój społeczny

2.2. CEL SZCZEGÓŁOWY

Umiejętność kontaktowania się z ludźmi

2.3. CEL WYCHOWAWCZY

Wykształcenie pozytywnej postawy do drugiego człowieka

2.4. PROPONOWANE TEMATY

- Nikt nie jest „samotną wyspą”.
- Mój kolega, koleżanka, to drugi „ja”.
- Grupa klasowa mnie akceptuje.

2.5. ZADANIA DLA UCZNIĄ, SAMOWYCHOWANIE

Normy

- Nikomu w klasie nie należy czynić nic złego.
- Trzeba być pozytywnie nastawionym do wszystkich.
- Należy zawsze mówić prawdę.

Zasady

- Wyrażam się pozytywnie o moich kolegach.
- Mówię prawdę.
- Współuczestniczę w radościach i smutkach kolegów.
- Staram się akceptować moje koleżanki i kolegów.

2.6. ZADANIA DLA RODZICÓW

Normy

- Wszyscy uczniowie w szkole są jak moje własne dzieci.

Program wychowawczy > Klasa II > Wartość I > Pozytywna relacja ze wszystkimi kolegami w klasie

- Szkoła jest dla mojego dziecka drugim domem.
- Szkoła ma prawo i obowiązek wychowywać moje dziecko.

Zasady

- Chętnie kontaktuję się ze wszystkimi kolegami i koleżankami mojego dziecka.
- Zapraszam do domu kolegów i koleżanki mojego dziecka.
- Dbam o poprawne relacje wewnątrz mojej rodziny.

2.7. ZADANIA DLA SZKOŁY, WYCHOWAWCY

Normy

- Wszyscy uczniowie i wychowankowie powinni być dla mnie jednakowo ważni.
- Należy być sprawiedliwym w działaniu i ocenianiu.
- Każdy uczeń jest darem, który należy szanować, pielęgnować i obdarować miłością.

Zasady

- Dokładnie poznaję osobowości moich wychowanków.
- Organizuję integrujące spotkania dla moich uczniów.
- Uczestniczę w zajęciach pozalekcyjnych: wycieczkach, wyjazdach, zabawach, uroczystościach.

2.8. SPOSÓB REALIZACJI

Warto akcentować ważne wydarzenia z życia uczniów i nauczycieli np.: imieniny¹. Można zaznaczyć w kalendarzu wiszącym na widocznym miejscu wszystkie klasowe święta i razem wymyślić sposób ich obchodzenia. Warto unikać kupowanych prezentów i starać się wykonać je samodzielnie. Pamięć o ważnym dla drugiej osoby wydarzeniu to podstawa do tworzenia relacji autentycznych, a nie powierzchownych. Do przygotowania obchodów ważnych wydarzeń trzeba angażować uczniów.

---

¹ „Czas wolny służy budowaniu więzi z drugim człowiekiem, nawiązywaniu i umacnianiu przyjaźni, realizacji bezinteresownej solidarności, a także doświadczaniu radości z międzyludzkiego braterstwa”. M. Ostrowski, *Czas wolny*, w: *Encyklopedia nauczania społecznego Jana Pawła II*, red. A. Zwoliński, Radom 2003, s. 88; por. DD 11.

2.9. OSIĄGNIĘCIA, EFEKTY

Szkoła przestaje być dla uczniów tylko miejscem zdobywania wiedzy, staje się środowiskiem ludzkim, wspólnotowym, przyjaznym². Uczeń przyzwyczaja się do szkoły, chce do niej uczęszczać. W przyszłości będzie ją dobrze wspominał. Akceptacja szkoły i tego, co się w niej dzieje, jest zapowiedzią pozytywnych relacji społecznych w przyszłości. Grono pedagogiczne, pedagog i psycholog szkolny prowadzą mediacje rówieśnicze.

2.10. ZAGROŻENIA

Może wyniknąć niezdrowa rywalizacja pomiędzy uczniami, istnieje ryzyko powstawania grup patologicznych, subkultur młodzieżowych lub choćby niezdrowych rywalizacji między uczniami. Może wystąpić zwiększająca się absencja, grupowe wagarowanie. Silna grupa może powodować izolację osób z mniejszą siłą przebicia, które do niej nie należą³. Wyobcowanie ze społeczności szkolnej prowadzić może do alkoholizmu i narkomanii.

---

² „Bóg, który wszystko otacza ojcowską opieką, zechciał, by wszyscy ludzie tworzyli jedną rodzinę i odnosili się do siebie nawzajem w duchu braterstwa. Wszyscy bowiem, stworzeni na podobieństwo Boga, który «z jednego człowieka wywiódł cały rodzaj ludzki, aby zamieszkiwał całą powierzchnię ziemi» (Dz 17,26), powołani są do jednego i tego samego celu, to jest do Boga samego”. KDK 24.

³ „Młodzieży bardzo potrzebne jest okazanie przyjaźni i serca. Czasem spotykamy młodzież, która – zwłaszcza w wielkich miastach – czuje się bardzo samotna, i wtedy szuka jakiegoś odejścia od normalnej drogi życia, szuka zmiany. Często jest to alkohol, narkomania, które zaczynają człowieka stopniowo zabijać, a przynajmniej hamują jego rozwój”. J. Glemp, *Prymas Polski do młodzieży. Katechizm nie tylko dla bierzmowanych*, Przybyszew 2006, s. 100.